

07-10-2025	
021-04/25-08/3	6521-1
15-25-16	15 -

ŽIVOTOPIS

Glavni razlog zašto sam se kao kandidat prijavio da budem sudac Ustavnog suda Republike Hrvatske je nezadovoljstvo dosadašnjim radom Ustavnog suda i to što sam prema očitovanju Republike Hrvatske od 18. ožujka 2020. upućeno Europskom sudu za ljudska prava u Strasbourgu u predmetu Šplajt protiv Hrvatske, citat: "... stvorio svojevrsni kaos u kojem sam onemogućio pravilno funkcioniranje i odlučivanje Ustavnog suda"

Dokaz: str.29. očitovanja Štefice Stažnik kao zastupnice RH pred ESLJP

Ako sam ja kaznenom prijavom protiv korumpiranog suca Zvonka Vekića doista stvorio taj kaos u Ustavnom sudu u zgradi u koju nisam nikada kročio, onda bi bilo korektno da mi se pruži prilika kako bih kao sudac Ustavnog suda u slijedećem mandatu pomogao u otklanjanju tog kaosa.

Usudujem se primijetiti da gđa. Štefica Stažnik kao autorica sintagme „svojevrsni kaos“ pokušava prikriti „novi kaos“ jer mi ne dopušta uvid u spis 963/18 Šplajt protiv Hrvatske s vrlo čudnim obrazloženjem da Šplajt u tom postupku – nije stranka? Štefica Stažnik je po mom prigovoru u roku od 8 dana propustila donijeti rješenje tko je onda stranka ako ja nisam stranka

Dokaz: „odgovor“ Štefice Stažnik KLASA:053-01/25-02/32, URBROJ: 50447-03/02-25-3 od 12. rujna 2025.

Gđa. Stažnik u ime Vlade RH se očito izgubila u kaosu koji je stvorila u svom Uredu pa je zaboravila da mi je u rješenju KLASA:008-02/20-03/02, URBROJ: 50447-01/04-20-02 od 8. prosinca 2020. (u privitku) napisala da sam u istom tom sporu 963/18 Šplajt protiv Hrvatske – protustranka!?

Možda će mojih budućih 12 kolega ustavnih sudaca meni i gđi. Štefici pojasniti jesam li ja stranka u tom postupku, a ako nisam ja, tko onda jest...?

Osim toga, Europski sud za ljudska prava je u predmetu 963/18 Šplajt v. Hrvatska presudio da mi je Ustavni sud u U-III-5639/2013 povrijedio konvencijsko pravo na suđenje u razumnom roku jer je moju ustavnu tužbu riješilo tek nakon 1.398 dana, dok je usporedivu tužbu U-III-5656/2016 riješio za samo 104 dana što je oko 13,5 puta kraće.

I zbog ove činjenice bi bilo korektno da mi se pruži prilika biti sudac Ustavnog suda Republike Hrvatske

Rođen sam _____ godine u _____ gdje sam završio osnovnu školu, gimnaziju i pravi Pravni fakultet u Osijeku. Sve to prije nego sam u proljeće 1991. „uzeo pušku u ruke“ i diplomirao prije nego su se instant „fakulteti“ mogli završavati u brojnim seoskim veleučilištima u Hrvatskoj i tzv. „univerzitetima“ od Travnika do Banja Luke.

Kao pravnik radio sam prije rata desetak godina u Panonija d.d. u stečaju, a poslije rata u Uredu grada Grada Osijeka, Unikomu d.o.o. i Općini Čeminac odakle me povjerenica Vlade RH Verica Tomić udaljila zbog navodno više teških povreda službene dužnosti i jer ju iz istih razloga nisam zadovoljio u probnom radu. *Nota bene*, čak i ministrov Službenički sud u Osječko-baranjskoj županiji je protiv mene pravomoćnim i izvršnim rješenjem obustavio postupak zbog više teških povreda službene dužnosti što će se neminovno reflektirati i na druge postupke premijerove elitne povjerenice Vlade Verice Tomić... Tako da se najvjerojatnije neće obistiniti želja okrivljenog župana Ivana Anušića da 40 godina završim u dubokoj tamnici

Dokaz: izjava optuženika Anušića iz zapisnika K-564/2021-15 od 1. rujna 2022.

Moje buduće kolege ustavne suce bi trebalo makar malo začuditi zašto mi i predsjednica Službeničkog suda u Osijeku Martina Čerluka Pavleković uporno ne dopušta uvid u spise o teškim povredama službene dužnosti unatoč priloženom rješenju Visokog službeničkog suda KLASA: UP/II-114-02/25-01/28, URBROJ: 514-31/02-25-03 od 9. rujna 2025. koji joj je poništio rješenje!? Možda bi jednog dana mogli otkriti spregu prekoračenja ovlasti između činjenja kolegice Verice i nečinjenja kolegice Martine...

Iako za suce Ustavnog suda nije potreban pravosudan ispit kako isluženi članovi HDZ i SDP ne bi pod stare dane morali polagati taj zahtjevan ispit, ja sam nakon izvanrednog otkaza u 50. godini života u namjeri da otvorim odvjetnički ured na taj ispit izlazio čak sedam puta. Šest puta sam pod zaporkom položio pismeni dio, ali kad bi mi članovi ispitnog povjerenstva vidjeli ime i prezime, svaki put bih pao na usmenom dijelu. Nisam poslušao savjet jednog suca da ne bacam novac jer neću nikada položiti pravosudni ispit. Zašto? Zato što im nisam potreban u dobro uigranom sustavu jer se sa mnom ne bi mogli dogovarati da „posređujem“ između stranaka i sudaca u najširem smislu te riječi.

Persona non grata sam u hrvatskom pravosudnom sustavu postao kada sam se počeo sustavnije baviti osječkim Crvenim križem (prodaja vrijednih nekretnina u zemlji i inozemstvu, zarada od turizma i krvi, neizdavanju računa...) na što su reagirali njegovi politički i pravosudni zaštitnici i pokrovitelji; od političara Vladimira Šeksa i Stipe Mesića do ustavnog suca Mate Arlovića, predsjednika Županijskog suda u Osijeku Ninoslava Ljubojevića i više drugih nižerangiranih sudaca. Zbog ovih činjenica koje mi ne jamče nepristrano suđenje, Vrhovni sud je u više slučajeva delegirao oba osječka suda.

Što se tiče znanstvenih radova iz oblasti prava, 2004. godine sam napisao samo kratku priču „Ljubavni zakon“. Ako netko dovede u pitanje ozbiljnost i utjecaj ove priče na rad pravosuđa, priča je objavljena u istoj zbirci priča u kojoj je i sutkinja Županijskog suda u Osijeku Zdenka Leko objavila priču „Emotivni razarač“ u kojoj se ozbiljnije bavi temom o čemu zaljubljena sutkinja razmišlja dok kod kuće čita spise i na raspravi dok šalje ljude u zatvor... Odgovor: Razmišlja koliko njegovih poljubaca stane na njene vjeđe!?

Dokaz: preslika naslovnice zbirke priča i početci dvije priče

U javnosti sam prepoznat kao zviždač koji razotkriva neprimjerene odnose u hrvatskom pravosuđu što se ponekim institucijama baš i ne sviđa; npr. Državno sudbeno

vijeće me zbog mog zahtjeva na pristup informacijama nazvalo „budalom i kretenčinom“, a što mi je Republika Hrvatska nakon pravomoćne presude nadoknadila štetu

Dokaz: preslika teksta iz Telegrama: „Skandal u DSV-u: Građane u internoj komunikaciji nazivaju budalama i kretenčinama“.

Tijekom mog radnog spora u kojem je u žalbenom postupku zaposlena kćer suca Zvonka Vekića, u prikupljanja dokumentacije da kod mog poslodavca nije bilo na zakonit način izabranog ni sindikata niti radničkog vijeća, to prikupljanje mi je pokušavala otežati tadašnja predsjednica Trgovačkog suda u Osijeku Vlasta Velicki.

Istu je prvi i jedini nestranački ministar pravosuđa Ivan Šimonović zbog toga što mi je branila i otežavala uvide u Sudski registar prije vremena eufemistički – „umirovio“.

Dokaz: naslovnica novinskog članka od 22. listopada 2009.

Iz priloženog se vidi da sam u ustavnoj tužbi naveo dovoljno dokaza i zatvoreni krug indicija iz koruptivnog miljea da je sudac Zvonko Vekić i tijekom mog radnog spora bio friendly prema podmićivanju (zapošljavanju kćeri koja nije ispunjavala uvjete). Na ovo sam ukazao prije nego što je Zdravko Mamić USKOKU poslao legendarni USB stick. Problem je što ja u medijima nisam imao vidljivost kao Zdravko Mamić sa svojom povjesnom mostarskom pressicom pa je USKOK previdio moju kaznenu prijavu. Moja vidljivost u elektroničkim medijima je naprasno prekinuta prije desetak godina nakon što sam na jednoj od dvije lokalne TV anticipirao *modus operandi* više osječkih sudaca povezanih sa lokalnim poduzetnikom protiv kojih su kasnije podignute i potvrđene optužnice zbog trgovanja utjecajem i primanja mita.

Trenutno se bavim krakom hrvatske Vlade koja u ESLJP u Strasbourgu infiltrira *ad hoc* suce i suce sa vrlo upitnim moralnim karakterom... Pokušavam utvrditi koliki je bio kontrolni paket mogućeg utjecaja hrvatskog suca u Strasbourgu na finsku sutkinju Pauline Koskelo koja ne razumije hrvatski da potpiše presudu u kojoj nije na engleski ili francuski prevedeno 30 stranica moje obrane!? A sudac Davor Derenčinović koji je u mom predmetu jedini razumio moju obranu ju nije ni spomenuo niti opis odnosa Zdravka Mamića sa podmićenim Zvonkom Vekićem se - nije izuzeo!?. Iako ga je za njegova pragmatična pravna mišljenja plaćala ista osoba koja je podmitila i suca Zvonka Vekića.

Zanima me kako bi se o ovoj mojoj kandidaturi u Saboru odlučivalo da sam ju napisao na finskom jeziku i da ju prije toga nitko ne prevede na hrvatski jezik

Kako pred kraj životopisa ne bih i ja ispao zaboravan kao i moja stranačka kolegica Omejec, navodim činjenicu da sam u prošlom stoljeću i ja kao i ona bio član HSI S i I.S. Engleski govorim skoro kao hrvatski, a francuskim se služim na razini „*pipl mast trasi*“ Finski i malteški ne razumijem, a u bankama se lažno ne predstavljam tuđim imenom.

Ako netko ovu kandidaturu ocijeni neozbiljnom kako bih u nedostupnoj javnosti dobio na vidljivosti, javnost će procijeniti jesu li se u Ustavni sud u ranijim sazivima već provukli neke kolegice i kolege suci sa puno neozbiljnijim referencama od mojih...

Naivno se nadam da ću nakon ovog iskrenog životopisa (sa *bona fide* dozom ironije na dosadašnji rad pravosuđa) kao i sudac Mato Arlović imati podršku i HDZ i SDP

U Osijeku, 2. listopada 2025.

Vladimir Šplajt, mag.iur.

-DOKAZ O RADNOM
ISKUSTVU U PRAVNIM
JE BITI DOSTAVLJEN ČIM
JE DOSTAVLJEN ARHIV PRERADE

